

การศึกษาความต้องการของครูปฐมวัยเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

A Study of Early Childhood Teacher' Needs Regarding Early Childhood's Moral Behavior in Border Patrol Police School

ชนาธิป บุปผามาศ^{1*} และ วราภรณ์ แก้วแย้ม¹
Chanatip Bubpamas^{1*} and Varaporn Kaewyam¹

¹ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี 76000
¹ Division of Early Childhood, Faculty of Education, Phetchaburi Rajabhat University, Phetchaburi 76000

*To whom correspondence should be addressed. e-mail: dream.rjan@hotmail.com

Received: 16 October 2018, Revised: 27 November 2018, Accepted: 28 December 2018

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการของครูปฐมวัยเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย จำแนกตามระดับการศึกษาของครูปฐมวัย 2) ศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย จำแนกตามระดับการศึกษาของครูปฐมวัย และ 3) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัยกับความต้องการของครูปฐมวัยเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูปฐมวัยที่สอนอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 1 และ 2 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 14 สังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน จำนวน 22 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามความต้องการของครูปฐมวัยเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 39 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.86 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแจกแจงแบบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ในกรณีที่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะใช้การเปรียบเทียบรายคู่ โดยวิธี LSD

ผลการวิจัย พบว่า 1) ครูปฐมวัยมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความมีน้ำใจ ด้านความขยัน ด้านความประหยัด ด้านความมีวินัย และด้านความสามัคคี อยู่ในระดับมากตามลำดับ 2) ครูปฐมวัยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมโดยรวมไม่แตกต่างกัน 3) พฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับมาก 8 ด้านตามลำดับ ได้แก่ ด้านความสามัคคี ด้านความมีน้ำใจ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความสะอาด ด้านความมีวินัย ด้านความขยัน ด้านความสุภาพ และด้านความประหยัด 4) เด็กปฐมวัยที่ครูปฐมวัยมีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมไม่แตกต่างกัน และ 5) ความต้องการของครูปฐมวัยเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังกับพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: คุณธรรม เด็กปฐมวัย ครูปฐมวัย

Abstract

The purpose of this research were to 1) study and compare teachers' needs regarding moral behavior of early childhood classified by education levels, 2) study and compare moral behavior of early childhood classified by education levels, 3) compare moral behavior of early childhood with teachers' needs regarding moral behavior of early childhood. The sample used in this study consisted of 22 teachers of early childhood children who studied in border patrol police school. The data was selected by Purposive Sampling. The instrument used in the study was 39 items of Teachers' Needs Regarding Early Childhood's Moral Behavior Questionnaire developed by the researcher with reliability at 0.86. The data was analyzed using percentage, mean, standard deviation, t-test for dependent samples and one-way ANOVA. In the case of any statistical significant differences were found, the least-significant difference (LSD) were used to pair comparisons.

The results of study revealed as follows: 1) The teachers' needs about 8 basic moral behavior of early childhood children both in general and specific areas: faithfully, gentleness, cleanliness, kindness, diligence, saving, discipline and unity were at high level, respectively. 2) The needs of teachers with different education levels were not significantly different in general areas of 8 basic moral behavior. 3) The 8 basic moral behavior of early childhood children was at high level including unity, kindness, faithfully, cleanliness, discipline, diligence, gentleness, and saving. 4) Early childhood who teachers with different education levels were not significantly different in moral behavior. and 5) Needs of teachers about 8 basic moral behavior of early childhood children were different with the statistically significance at 0.01 level.

Keywords: moral, early childhood, early childhood's teacher

บทนำ

ในโลกปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เนื่องมาจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีต่าง ๆ ส่งผลให้ประเทศไทยต้องเร่งพัฒนาตนเองเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง และสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ ซึ่งกระแสการเร่งพัฒนา และสภาพเศรษฐกิจที่บีบรัด ได้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในสังคมไทยให้เกิดการแข่งขัน มีค่านิยมทางวัตถุสูง เกิดการเอาเปรียบซึ่งกันและกัน มุ่งแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเองมากกว่าส่วนรวม ขาดการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ทำให้เกิดภาวะขาดสมดุลทั้งทางจิตใจและวัตถุ จะเห็นได้ว่าการพัฒนามนุษย์ตามหลักพุทธศาสนา ได้กล่าวถึงการฝึกฝนพัฒนามนุษย์ให้สมบูรณ์ตามหลักไตรสิกขา อันประกอบด้วย สีล สมาธิ ปัญญา หรืออีกนัยหนึ่งคือ พุทธกรรม จิตใจ และปัญญาไปพร้อมกัน โดยเน้นที่การพัฒนาปัญญาเป็นแกนหลักสำคัญของกระบวนการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจในสิ่งทั้งหลายตามที่เป็นจริง สามารถเข้าใจเหตุปัจจัยและแก้ไขปัญหาได้ มีความประพฤติที่เป็นมาตรฐานในสังคม มีจิตใจที่ผ่องใส เบิกบาน เป็นอิสระทั้งภายนอกและภายใน คับความทุกข์ ความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นกับตน สามารถเป็นที่พึ่งให้กับตนเองได้ [1]

จากผลการศึกษาโครงการสภาวะการค้นพบชีวิตนักเรียนมัธยมทั่วประเทศ อายุ 14-18 ปี จาก 76 จังหวัดทั่วประเทศในปี พ.ศ. 2553 ที่ผ่านมา พบข้อมูลที่น่าสนใจ 4 เรื่อง คือ น้ำใจของเด็กไทยลดลง ค่านิยมทำความดีก็ลดลง เหลือเพียงร้อยละ 34.19 เท่านั้น ซึ่งในจำนวนนี้เด็กแสดงความคิดเห็นว่า หากจะทำความดีต้องหลบ ๆ ซ่อน ๆ และยังพบว่าเด็กไทยมีความรู้เท่าทันสื่อไม่ถึงร้อยละ 50 ขาดภูมิคุ้มกันในการเสพสื่อดี และสุดท้ายคือ การขาดการใส่ใจภูมิปัญญา

และวัฒนธรรมท้องถิ่น [2] สอดคล้องกับผลการวิจัยของปัญญา รุ่งเรือง [3] ซึ่งพบว่า สภาพทั่วไปทั้งการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ และสังคมไทย มีความย่อหย่อนทางคุณธรรมและจริยธรรม เห็นแก่ตนยิ่งกว่าส่วนรวม ถูกครอบงำ ด้วยวัตถุนิยม จากที่กล่าวมาข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่า สังคมไทยในปัจจุบันกำลังก้าวเข้าสู่ภาวะขาดแคลนคุณธรรมมากขึ้น การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมนั้น ควรเริ่มปูพื้นฐานตั้งแต่เยาว์วัย เพราะวัยเด็กเป็นวัยแห่งการเตรียมตัวเพื่อ เป็นสมาชิกในสังคมใหญ่ และเป็นเป้าหมายของการศึกษาปฐมวัยที่สมบูรณ์นั้น มิใช่เพียงแต่เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อม สำหรับการเรียนต่อในชั้นประถมศึกษา ที่สำคัญควรเป็นการเตรียมเพื่อความสำเร็จของชีวิตอนาคตของเด็กด้วย โดย มุ่งให้เด็กเป็นคนดี คนเก่ง และสามารถอยู่เป็นปกติสุขในสังคม ดังนั้นในช่วงแรกของชีวิตเด็กควรจะได้รับปลูก ฝังคุณธรรมจริยธรรมมากกว่าช่วงอื่น ดังที่ลอเรนส์ โคลเบอร์ก [4] กล่าวว่า เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่เริ่มพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม โดยเด็กปฐมวัยซึ่งมีอายุในช่วง 2-7 ปี จะอยู่ในขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ ถ้าพ่อแม่และครูสั่งสอนว่าสิ่งใด ถูกต้องควรทำ สิ่งใดไม่ถูกต้องไม่ควรทำ เด็กจะเลียนแบบในสิ่งที่ดีที่พ่อแม่และครูปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างถูกต้องเหมาะสม

การพัฒนาคุณธรรมเด็กปฐมวัย ต้องพัฒนาการเข้าใจความรู้สึกผู้อื่น การมีจิตสำนึกที่ดี และรู้จักควบคุมตนเอง เป็นปัจจัยเบื้องต้น กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายเร่งรัดการปฏิรูปการศึกษา โดยกำหนดคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ที่ครู พ่อแม่ และผู้ปกครอง ควรจะเร่งปลูกฝังให้เกิดในเยาวชน เพื่อพัฒนาไปสู่บุคคลที่มีคุณธรรม อยู่ร่วมกัน อย่างสงบ มีความสุขในสังคมแห่งความพอเพียง ได้แก่ ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคี และมี น้ำใจ คุณธรรมดังกล่าวนี้สามารถพัฒนาให้เกิดขึ้นได้ตั้งแต่ระยะปฐมวัย โดยการอบรมสอนให้ทำนำไปสู่การฝึกหัด ปฏิบัติเป็นนิสัย และเติบโตขึ้นเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ มีคุณธรรมประจำใจ โดยมีจุดเน้นเพื่อพัฒนาเยาวชนให้เป็น คนดี มีความรู้ และอยู่ดีมีสุข ด้วยการใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความร่วมมือของ สถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันศาสนา และสถาบันการศึกษา การปลูกฝังคุณธรรมจึงหมายถึง การจัดสภาพการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมองเห็นคุณค่าของการมีศีลธรรมและจริยธรรมในด้านต่าง ๆ และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ และพฤติกรรมที่ดีงาม [5]

ดังนั้น การที่จะให้เด็กปฐมวัยมีการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทาง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีความสุข ครูปฐมวัยจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการวางรากฐานให้เด็กเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ซึ่งการปลูกฝัง คุณธรรมและเจตคติให้แก่เด็กตั้งแต่วัยเยาว์จะช่วยให้เด็กพัฒนาคุณธรรมและเจตคติขึ้นในตัวเองอย่างได้ผล ครูจึงต้อง แสวงหากิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยและความสนใจของเด็ก เพื่อปลูกฝังให้เด็กมีลักษณะนิสัย จริยธรรม คุณธรรม และ เจตคติ ให้เกิดขึ้นในเด็กอย่างมีประสิทธิภาพที่ดีและเหมาะสม

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการของครูปฐมวัยเกี่ยวกับ พฤติกรรม ที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นข้อมูล พื้นฐานให้กับครูและหน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมในการปลูกฝัง คุณธรรมให้กับเด็กปฐมวัย เพื่อพัฒนาให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ และอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการของครูปฐมวัยเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการของครูปฐมวัยเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย จำแนกตามระดับการศึกษาของครูปฐมวัย
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย

4. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย จำแนกตามระดับการศึกษาของครูปฐมวัย
5. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัยกับความต้องการของครูปฐมวัยเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ระดับการศึกษา

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1. ความต้องการของครูปฐมวัยเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย
2. พฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย

2. การวิจัยนี้เป็นการวิจัยสำหรับครูปฐมวัยที่สอนอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 1 และ 2 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 14 สังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน จำนวน 22 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูปฐมวัยที่สอนอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 1 และ 2 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 14 สังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน จำนวน 22 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง โดยทำการแจกแบบสอบถามไปจำนวน 22 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 22 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน – 20 ธันวาคม พ.ศ. 2561 แล้วพิจารณาแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ได้จำนวน 22 ชุด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความต้องการของครูปฐมวัยเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการศึกษาของครูปฐมวัย เป็นข้อคำถามที่มีลักษณะเป็นการตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของครูปฐมวัยเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับความต้องการของครูปฐมวัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการ
2. ศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมของเด็กปฐมวัย
3. ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้ และความสอดคล้องกับจุดประสงค์ ซึ่งผลการประเมินมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00
4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้สมบูรณ์และเหมาะสมยิ่งขึ้น
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 ชุด เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยรวมมีค่า 0.86
6. นำแบบสอบถามที่หาค่าความเชื่อมั่นแล้วไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ระดับการศึกษาของครูปฐมวัยที่ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี หรืออนุปริญญา	21	95.45
ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี	1	4.55

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการของครูปฐมวัยเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝัง และพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย

ข้อ	พฤติกรรมด้านคุณธรรม	พฤติกรรมที่ต้องการปลูกฝัง			พฤติกรรมที่ปรากฏ		
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	ด้านความขยัน	4.18	2.87	มาก	4.02	3.69	มาก
2	ด้านความประหยัด	4.18	3.64	มาก	4.00	3.44	มาก
3	ด้านความซื่อสัตย์	4.24	2.82	มาก	4.07	3.37	มาก
4	ด้านความมีวินัย	4.18	3.24	มาก	4.05	3.57	มาก
5	ด้านความสุภาพ	4.24	2.74	มาก	4.01	4.01	มาก
6	ด้านความสะอาด	4.22	2.55	มาก	4.07	3.47	มาก
7	ด้านความสามัคคี	4.22	3.16	มาก	4.12	4.77	มาก
8	ด้านความมีน้ำใจ	4.21	3.08	มาก	4.11	4.31	มาก

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมที่ต้องการปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย ในครูปฐมวัยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ข้อ	พฤติกรรมด้านคุณธรรม	พฤติกรรมที่ต้องการปลูกฝัง				t	พฤติกรรมที่ปรากฏ				t
		ระดับการศึกษา					ระดับการศึกษา				
		ต่ำกว่าปริญญาตรีหรืออนุปริญญา	ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี	\bar{X}	S.D.		ต่ำกว่าปริญญาตรีหรืออนุปริญญา	ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี	\bar{X}	S.D.	
1	ด้านความขยัน	4.25	2.57	4	0	3.20	4.12	2.32	4	0	2.51
2	ด้านความประหยัด	4.26	2.58	4	0	3.23	4.12	2.32	4	0	2.51
3	ด้านความซื่อสัตย์	4.38	3.17	4	0	4.14	4.20	2.43	4	0	2.74
4	ด้านความมีวินัย	4.32	3.14	4	0	3.98	4.13	2.35	4	0	2.58
5	ด้านความสุภาพ	4.26	2.58	4	0	3.23	4.10	2.29	4	0	2.36
6	ด้านความสะอาด	4.35	3.15	4	0	4.02	4.09	2.28	4	0	2.30
7	ด้านความสามัคคี	4.28	2.61	4	0	3.30	4.21	2.47	4	0	2.79
8	ด้านความมีน้ำใจ	4.29	2.63	4	0	3.33	4.25	2.57	4	0	3.20

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความต้องการของครูปฐมวัยเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ต้องการปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย วิเคราะห์ข้อมูลโดย t-test

ข้อ	พฤติกรรมด้านคุณธรรม	พฤติกรรมที่ต้องการปลูกฝัง		พฤติกรรมที่ปรากฏ		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ด้านความขยัน	4.18	2.87	4.02	3.69	2.68**
2	ด้านความประหยัด	4.18	3.64	4.00	3.44	3.75**
3	ด้านความซื่อสัตย์	4.24	2.82	4.07	3.37	8.1*
4	ด้านความมีวินัย	4.18	3.24	4.05	3.57	2.67**
5	ด้านความสุภาพ	4.24	2.74	4.01	4.01	6.03*
6	ด้านความสะอาด	4.22	2.55	4.07	3.47	1.89**
7	ด้านความสามัคคี	4.22	3.16	4.12	4.77	1.76**
8	ด้านความมีน้ำใจ	4.21	3.08	4.11	4.31	1.11**
รวม						4.95*

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

** หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. ครูปฐมวัยมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความมีน้ำใจ ด้านความขยัน ด้านความประหยัด ด้านความมีวินัย และด้านความสามัคคี อยู่ในระดับมากตามลำดับ
2. ครูปฐมวัยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมโดยรวมไม่แตกต่างกัน
3. พฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับมาก 8 ด้านเรียงตามลำดับ ได้แก่ ด้านความสามัคคี ด้านความมีน้ำใจ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความสะอาด ด้านความมีวินัย ด้านความขยัน ด้านความสุภาพ และด้านความประหยัด
4. เด็กปฐมวัยที่ครูปฐมวัยมีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมไม่แตกต่างกัน
5. ความต้องการของครูปฐมวัยเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังกับพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาความต้องการของครูปฐมวัยเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความต้องการของครูปฐมวัยเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูปฐมวัยในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนมีความคาดหวังกับเด็กปฐมวัยในชั้นเรียน

ของตน ว่าควรจะมีพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมที่ดีในทุกด้านควบคู่ไปกับพัฒนาการและการเรียนรู้ที่ดี เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม สมกับเป็นนักเรียนในโรงเรียนที่อยู่ในโครงการของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งเด็กในวัยปฐมวัยยังสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้เป็นผู้มีคุณธรรมที่ดีได้ สอดคล้องกับหลักทฤษฎีของโคลเบอร์ก [6] ที่กล่าวว่า เด็กปฐมวัยซึ่งมีอายุในช่วง 2-7 ปี เป็นวัยที่อยู่ในขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ ซึ่งเด็กในวัยนี้เริ่มมีระดับคุณธรรม จริยธรรม ถ้าพ่อแม่ ครูสั่งสอนว่าสิ่งใดถูกต้องควรทำ สิ่งใดไม่ถูกต้องไม่ควรทำ เด็กจะเลียนแบบในสิ่งที่ครูปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ถูกต้องเหมาะสม ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของอดิศร จันทร์สุข [7] ซึ่งได้ศึกษา งานวิจัยเรื่อง การปลูกฝังคุณธรรมในเด็กปฐมวัยผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ของแกนนำโรงเรียนวิถีพุทธ จะพบได้ว่าแนวทางในการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยเฉพาะเด็กในระดับปฐมวัย ไม่ควรเน้นที่การท่องจำเท่านั้น แต่ควรเน้นให้เด็กเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งแกนนำในการปฏิบัติที่เป็นแบบอย่างที่ดีที่สุดคือ ครูปฐมวัย

2. ครูปฐมวัยที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน ถึงแม้ครูปฐมวัยจะมีระดับการศึกษาที่ต่างกัน แต่ก็มีสภาพบริบททางสิ่งแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน สอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของแอลเดอร์เฟอร์ ระดับที่ 2 คือ ความต้องการด้านความสัมพันธ์ ซึ่งเป็นความต้องการของบุคคลที่มีมิตรสัมพันธ์กับคนอื่น [8] นั่นก็คือ ความปรารถนาดีให้ลูกศิษย์ของตนเป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นไปตามหลักทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของอรพิม วิศวทานนท์ [9] ที่ได้ศึกษาทัศนคติและความต้องการของครูปฐมวัยเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อเด็กปฐมวัยออกทิสติก ซึ่งพบว่า ครูปฐมวัยมีความต้องการการช่วยเหลือจากภาครัฐที่สอนเด็กปฐมวัยออกทิสติกจำแนกตามประเภทการทำงาน ประเภทการฝึกอบรมเกี่ยวกับเรื่องเด็กออทิสติก และวุฒิการศึกษาไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่า ครูปฐมวัยมักสรรหากิจกรรมที่พัฒนาคุณธรรมให้กับเด็กปฐมวัยโดยใช้สื่อและกิจกรรมต่าง ๆ เช่น งานวิจัยของกมลจันทร์ ชื่นฤทธิ [10] ที่พัฒนาความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมประกอบเพลงคุณธรรมตามพระราชดำรัส

3. พฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนอาจได้จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมให้กับเด็กปฐมวัย โดยผ่านการสอดแทรกผ่านสื่อต่าง ๆ อยู่เป็นประจำ เช่น นิทาน เพลง เกม จึงทำให้เด็กได้รับการเรียนรู้ถึงการมีพฤติกรรมทางคุณธรรมที่เหมาะสม สอดคล้องกับทฤษฎีของบรูเนอร์ [11] ที่กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับประสบการณ์รอบตัวเอง และใช้ประสบการณ์ที่เก็บรวบรวมไว้นั้นเป็นเครื่องมือ บรูเนอร์เชื่อว่า ความรู้เป็นกระบวนการ ไม่ใช่ผล บรูเนอร์ เน้นความสำคัญของสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมแวดล้อมต่อเด็กซึ่งมีผลต่อความเจริญงอกงามทางสติปัญญา ดังที่ สมศักดิ์ ปริบูรณ์ [12] กล่าวว่า การเล่านิทานเป็นวิธีการให้ความรู้วิธีหนึ่งที่ทำให้เด็กสนใจในการเรียนรู้ สามารถจดจำ กล่าวแสดงออก และมีแรงจูงใจที่จะเปิดรับพฤติกรรม เช่นเดียวกับแนวคิดของภารดี ศรีประยูร [13] ที่ได้กล่าวถึงคุณค่าของนิทานต่อการเรียนการสอนว่า นิทานให้ความบันเทิงใจกับเด็ก ๆ ทำให้ผ่อนคลายอารมณ์ ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน และทำให้เด็ก ระวังแจ่มใสสมวัย สอดคล้องกับงานวิจัยของศศินันท์ นิลจันทร์ [14] ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมเล่านิทานที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยในชุมชนแออัดคลองเตย พบว่า เด็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานในแต่ละช่วงสัปดาห์กับคะแนนพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .01$ และมีการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองในด้านความรับผิดชอบ ความซื่อตรง การตรงต่อเวลา และการควบคุมตนเองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.01

4. เด็กปฐมวัยที่ครูปฐมวัยมีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยมีระดับการศึกษาที่ไม่แตกต่างกันมากนัก จึงส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการที่ไม่แตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยกับความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมทางคุณธรรมพื้นฐานในบางด้านที่ยังน้อย เพราะเด็กปฐมวัยในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนส่วนใหญ่ พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาในการเลี้ยงดูอบรมสั่งสอน เพราะต้องทำมาหากิน จึงต้องอาศัยให้ครูปฐมวัยเป็นผู้คอยปลูกฝังพฤติกรรมทางคุณธรรมให้กับเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับ สุขุมล เกษมสุข [15] กล่าวว่า กิจกรรมการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมแก่เด็กนั้น ครูเป็นผู้มีโอกาที่จะปลูกฝังให้แก่เด็กต่อบริการเพราะเมื่อเด็กอยู่ใน โรงเรียนเด็กจะใกล้ชิดกับครูมาก อีกทั้งยังเป็นหน้าที่ของครู โดยตรงในการอบรมปลูกฝังจริยธรรมควบคู่ไปกับการสั่งสอนความรู้ทางวิชาการด้วย ซึ่งขัดแย้งกับพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย ซึ่งพัฒนาการของเด็กจะก้าวหน้าตามลำดับได้เมื่อเด็กมีประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง จากประสาทสัมผัสต่าง ๆ จากการคิด พุด และลงมือกระทำ ดังนั้นผู้ใหญ่ควรส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก โดยให้เด็กได้มีโอกาสเรียนรู้จากการสัมผัส สำรวจ ทดลอง และค้นพบ สิ่งแวดล้อม การเล่น การลงมือกระทำ การทำงานตามกำลังและการเอาใจใส่ดูแล ตอบสนองให้เด็กมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้ใหญ่เพื่อให้เด็กรู้ถึงการยอมรับและมีความรู้สึกมั่นคงในสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรที่ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้และพัฒนาการด้านอื่น ๆ สอดคล้องกับทฤษฎีของเพียเจต์ (Piaget) ที่กล่าวถึงพื้นฐานการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียนต้องเน้นการเรียนรู้แบบลงมือกระทำ (Active Learning) และการเรียนรู้ดังกล่าว จะต้องจัดให้เด็กได้จัดกระทำกับวัตถุ ได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล ความคิดและเหตุการณ์ จนกระทั่งสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง [16]

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูปฐมวัยควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพฤติกรรมด้านคุณธรรมให้กับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ
2. ครูปฐมวัยควรเน้นย้ำให้ผู้ปกครองเด็กตระหนักถึงความสำคัญในการส่งเสริมคุณธรรมให้กับเด็กปฐมวัย และพยายามส่งเสริมให้เด็กปฏิบัติตนให้มีคุณธรรม จริยธรรมอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

1. ควรมีการศึกษาการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้กับเด็กปฐมวัย โดยใช้การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเล่านิทาน การเล่นเกม การร้องเพลง เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษาความต้องการของครูปฐมวัยเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังให้กับเด็กปฐมวัย เช่น ความรับผิดชอบ ความมีน้ำใจ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- [1] พระพรหมคุณาภรณ์ (ป. อ. ปยุตฺโต). ธรรมะประจำใจ. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองวิริยะพัฒนา; 2550.
- [2] สุริยเดว ทรีปาตีและคณะ. โครงการศึกษาสภาวะการณ์ต้นทุนชีวิตนักเรียนมัธยมทั่วประเทศ. วารสารกุมารเวชศาสตร์; 2556;52:1:36-43.
- [3] ปัญญา รุ่งเรือง. การปลูกฝังจิตสำนึกความเป็นไทย ความรักชาติและรักวัฒนธรรมไทย. รายงานการประชุมวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ประจำปี 2547 ครั้งที่ 42. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; 2547.
- [4] สิริมา ภิญญอนันตพงษ์. การพัฒนาคุณธรรมของเด็กปฐมวัยด้วยวิธีสอนโดยใช้ชุดนิทานชาดก. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2550.
- [5] กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 8 คุณธรรมพื้นฐาน. (โปสเตอร์); 2550.

- [6] สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. การพัฒนาคุณธรรมของเด็กปฐมวัยด้วยวิธีสอนโดยใช้ชุดนิทานชาดก. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2550.
- [7] อติศร จันทรสข. รายงานการวิจัย เรื่อง การปลูกฝังคุณธรรมในเด็กปฐมวัยผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ของแกนนำโรงเรียนวิถีพุทธ. กรุงเทพฯ: วี ที ซี คอมมิวนิเคชั่น; 2549.
- [8] ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี; 2541.
- [9] อรพิม วิสารทานนท์. ทักษะคิดและความต้องการของครูปฐมวัยเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อเด็กปฐมวัยออกทิสติก. [ปริญญาานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2552.
- [10] กมลจันทร์ ชื่นฤทธิ. การพัฒนาความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมประกอบเพลงคุณธรรมตามพระราชดำรัส. [ปริญญาานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2550.
- [11] พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2556.
- [12] สมศักดิ์ ปรีปุระณะ. นิทานความสำคัญและประโยชน์. จอมบึง: สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง; 2542.
- [13] ภาวดี ศรีประยูร. รูปแบบการเล่านิทานทางโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อความสามารถในการฟังและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. [ปริญญาานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2542.
- [14] ศศินันท์ นิลจันทร์. ผลของการจัดกิจกรรมเล่านิทานที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยในชุมชนแออัดคลองเตย. [ปริญญาานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2547.
- [15] สุขุมาล เกษมสุข. การปลูกฝังจริยธรรมแก่เด็ก. กรุงเทพฯ: โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ฝ่ายประถม; 2548.
- [16] พัชรि ผลโยธิน; และคณะ. การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยไทยตามแนวคิดไฮสโคป. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิง; 2543.